

مقدمات

خواندن از فایل CSV

یکی از فرمت‌های پرکاربرد در استفاده از داده‌های جدولی، CSV (Comma Separated Value) است. در این فرمت، هر نمونه در یک خط جدید آمده است و ستون‌های هر سطر با علامت کاما (,) از یکدیگر جدا شده‌اند. نمونه‌ی زیر بخشی از یک فایل csv است.

```
1 | Race,Population (2020),Percentage
2 | Total population,5706494,100%
3 | White or European American,4423146,77.5%
4 | Black or African American,398434,7.0%
5 | Native American,68641,1.2%
6 | Asian American,299190,5.2%
7 | Native Hawaiian and Other Pacific Islander,2918,0.1%
8 | Some other race,168444,3.0%
9 | Two or more races,345721,6.1%
```

کتابخانه‌ی پاندا برای خواندن فایل‌هایی با پسوند csv، تابع read_csv را معرفی کرده است.

این تابع با دریافت آدرس فایل (آدرس محلی یا URL) به عنوان ورودی و خواندن آن، یک شیء از کلاس دیتافریم پاندا را خروجی می‌دهد.

فرض کنید فایل csv که بالاتر بخشی از محتوای آن را نشان دادیم در فایل به نام population.csv وجود داشته باشد. برای خواندن محتوای فایل population.csv می‌توانیم از دستور زیر استفاده کنیم.

```
1 | df = pd.read_csv('./population.csv')
2 | df
```

	Race	Population (2020)	Percentage
0	Total population	5706494	100%
1	White or European American	4423146	77.5%
2	Black or African American	398434	7.0%
3	Native American	68641	1.2%
4	Asian American	299190	5.2%
5	Native Hawaiian and Other Pacific Islander	2918	0.1%
6	Some other race	168444	3.0%
7	Two or more races	345721	6.1%

پس از اجرای کد بالا، df یک دیتافریم خواهد بود. برخی از آرگومان‌های مهم این تابع در جدول زیر آورده شده است:

آرگومان	توضیحات
sep	رشته‌ی جداکننده‌ای که در فایل استفاده شده است. به‌طور پیش‌فرض کاما (,)
header	این آرگومان مقادیر عددی می‌پذیرد و مشخص می‌کند که چه سطریهایی از فایل باید به‌عنوان نام ستون‌ها در نظر گرفته شوند. به‌طور پیش‌فرض مقدار 0 دارد و نام ستون‌ها از سطر اول فایل استنتاج می‌شوند.
index_col	این آرگومان ستونی که باید به‌عنوان نمایه در نظر گرفته شود را مشخص می‌کند و نام یا شماره‌ی ستون را می‌پذیرد.
na_values	این آرگومان رشته‌هایی که باید به‌عنوان NA/NaN در نظر گرفته شوند را ورودی می‌گیرد.

آرگومان	توضیحات
encoding	این آرگومان رمزگذاری فایل را مشخص می‌کند (رمزگذاری‌های استاندارد پایتون).
parse_dates	این آرگومان مقدار بولی یا لیستی از نام‌ها یا شماره ستون‌ها می‌گیرد و مشخص می‌کند که آن ستون‌ها باید به‌عنوان نوع تاریخ شناخته شوند. اگر مقدار True داشته باشد نمایه‌های دیتافریم را به‌عنوان تاریخ در نظر می‌گیرد.

▼ دیتافریم چیست؟

در دنیای واقعی معمولاً مجموعه داده‌ها (Datasets) به‌صورت جدول هستند و نباید با آن‌ها تک‌بعدی رفتار کرد؛ به همین دلیل، معمولاً در پانداز، از ساختار دیتافریم (DataFrame) استفاده می‌کنیم. این ساختار بسیار شبیه به جدول‌های مجموعه داده‌ها طراحی شده است.

برای ساخت یک دیتافریم در پانداز می‌توان از یک دیکشنری برای مقداردهی اولیه‌ی آن استفاده کرد. به مثال زیر توجه کنید:

```

1 import pandas as pd
2 import numpy as np
3
4 cars_dictionary = {
5     "model" :[ "Peykan", "BMW X6", "Peugeot 206", "Tiba", "Nissan Junior", "Pe
6     "Color" :["Red", "White", "Black", "White", "Blue", "Red", "Silver"],
7     "HP" :[48, 335, 105, 87, 93, 80, 48],
8     "Weight (KG)": [990, 2320, 1025, 1027, 1540, 960, 850],
9     "price" :[33, 2400, 105, 120, 230, 68, 38]
10 }
11
12 df = pd.DataFrame(cars_dictionary)
13
14 df
```

	model	Color	HP	Weight (KG)	price
0	Peykan	Red	48	990	33
1	BMW X6	White	335	2320	2400
2	Peugeot 206	Black	105	1025	105
3	Tiba	White	87	1027	120
4	Nissan Junior	Blue	93	1540	230
5	Peykan Vanet	Red	80	960	68
6	renault 5	Silver	48	850	38

در سلول بالا، از دیکشنری cars_dictionary برای ساخت دیتافریم استفاده کردیم که این مقادیر، همان‌طور که از اسم آن پیداست، اطلاعات ۷ ماشین در یک نمایشگاه اتومبیل را شامل می‌شود. اما همان‌طور که می‌بینید، کلیدهای این دیکشنری، به عنوان اسم سرستون‌ها قرار داده شده‌اند.

انواع ویژگی‌های دسته‌ای

ویژگی‌های دسته‌ای به دو گروه اصلی زیر تقسیم می‌شوند:

۱. اسمی (Nominal): متشکل از دو یا چند دسته که هیچ ترتیبی بین مقادیر آن‌ها وجود ندارد. برای مثال، «جنسیت» یک متغیر اسمی است.
۲. ترتیبی (Ordinal): ترتیب خاصی بین مقادیر گروه‌ها وجود دارند. برای مثال، گروه‌های سنی (جوان، میان‌سال و پیر) یک متغیر ترتیبی است.

روش‌های تبدیل داده‌های دسته‌ای

می‌خواهیم ستون‌های دسته‌ای مجموعه داده‌ی خانه‌های شهر پکن را به اعداد تبدیل کنیم. ابتدا به سراغ متغیرهای اسمی می‌رویم.

پیش از هر چیز نگاهی به مقادیر ستون renovationCondition بیندازیم:

```
1 | df['renovationCondition'].value_counts()
```

```
other          118740
hardcover      117438
Simplicity     77251
rough          5390
```

```
Name: renovationCondition, dtype: int64
```

ساده‌ترین راه برای تبدیل ستون‌های اسمی به عددی، استفاده از یک دیکشنری برای تبدیل هر دسته به یک عدد است. در این روش، دسته‌ها با استفاده از یک دیکشنری به اعداد 0 تا n-1 نگاشت می‌شوند. (n تعداد دسته‌ها است). با کد زیر می‌توانیم ستون renovationCondition را به عدد تبدیل کنیم:

```
1 | mapping = {'other': 0,
2 |           'hardcover' : 1,
3 |           'Simplicity' : 2,
4 |           'rough' : 3}
5 |
6 | df['Mapping'] = df['renovationCondition'].map(mapping)
7 |
8 | df['Mapping'].value_counts()
```

```
0    118740
```

```
1    117438
```

```
2     77251
```

```
3      5390
```

```
Name: Mapping, dtype: int64
```

این روش تبدیل ویژگی‌های دسته‌ای، کدگذاری برچسبی (Label Encoding) نامیده می‌شود. به کمک کلاس LabelEncoder در کتابخانهی scikit-learn نیز می‌توانیم همین کار را به شکل ساده‌تر انجام دهیم:

```
1 | from sklearn.preprocessing import LabelEncoder
2 |
3 | label_encoder = LabelEncoder()
4 |
5 | df['LabelEncoding'] = label_encoder.fit_transform(df['renovationCondition'])
6 |
7 | df['LabelEncoding'].value_counts()
```

```
2    118740
```

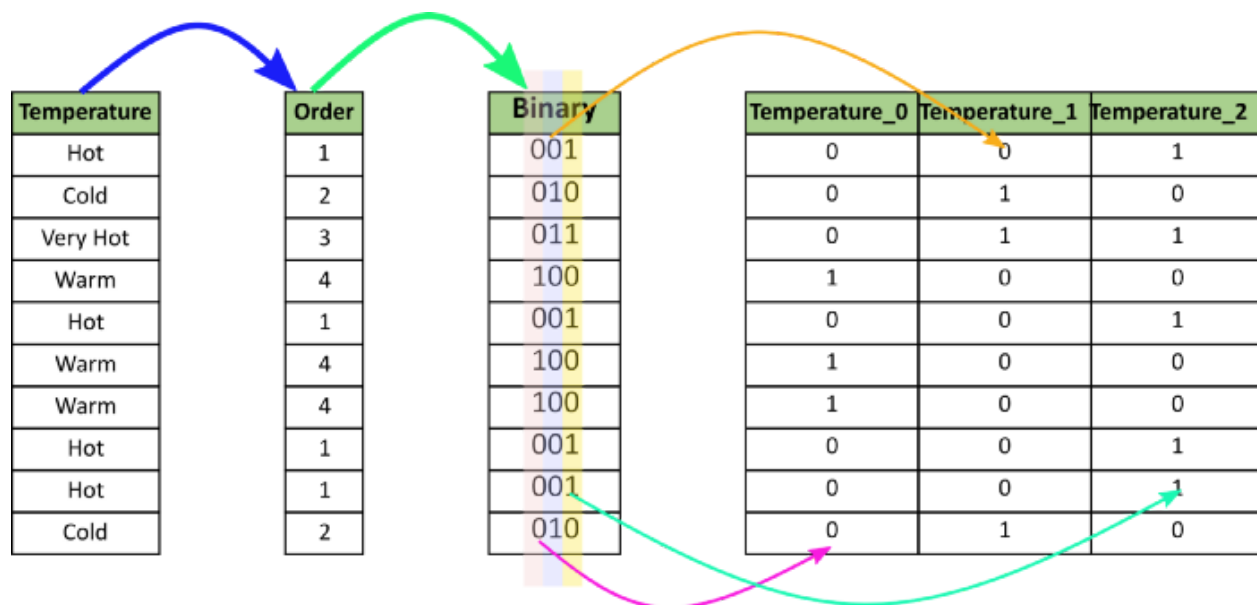
```
1    117438
```

```
0     77251
```

```
3      5390
```

```
Name: LabelEncoding, dtype: int64
```

یک راه‌حل برای رفع این مشکل، باینری کردن اعداد تولید شده و استفاده از تکنیک کدگذاری باینری (Binary Encoding) است. تبدیل اعداد به فرم باینری، کاری ساده است که در شکل زیر قابل مشاهده است:

اما در عمل به جای نمایش اعداد به فرم مبنای دو، آنها را به فرم One-Hot ذخیره می‌کنند. در این روش، در هر سطر فقط یکی از ستون‌های مرتبط با یک ویژگی دسته‌ای مقدار 1 دارد و بقیه ستون‌ها 0 هستند.

بیایید، ستون renovationCondition را بصورت One-Hot کدگذاری کنیم. برای این کار می‌توانیم از تابع get_dummies کتابخانه‌ی pandas کمک بگیریم.

```
1 | dummies = pd.get_dummies(df['renovationCondition'])
2 | dummies.head()
```

```

Simplicity  hardcover  other  rough
0           1         0      0      0
1           0         1      0      0
2           1         0      0      0
3           0         0      1      0
4           0         0      0      1

```

اگر بخواهیم حاصل این کدگذاری را به دیتافریم اصلی خود اضافه کنیم می‌توانیم از کد زیر کمک بگیریم:

```
1 | encoded_df = pd.concat([df, dummies], axis=1)
```

برای ویژگی‌های ترتیبی، به جای استفاده از روش کدگذاری One-Hot، می‌توان از اعداد به شکل معناداری نیز استفاده کرد. برای مثال در ستون «دسته قیمت»، می‌توان از ۱ برای نمایش دسته cheap، از ۲ برای نمایش دسته average، از ۳ برای نمایش دسته expensive و از ۴ برای نمایش دسته very expensive استفاده کرد.

تقسیم‌بندی مجموعه داده

به کمک کتابخانه‌ی scikit-learn می‌توانید به راحتی مجموعه داده‌های خود را تقسیم‌بندی کرده و از تکنیک‌های رایجی نظیر بُر زدن یا طبقه‌بندی نیز استفاده کنید.

فرض کنید که ویژگی‌های نمونه‌ها را در متغیر X و خروجی‌ها (مثل برچسب‌ها) را در متغیر y ذخیره کرده باشید. آن‌گاه کافیهست از تابع train_test_split استفاده کنید تا این مجموعه را با درصد دلخواه شما به دو بخش تقسیم کند. آرگومان test_size را می‌توانید معادل درصد نمونه‌های آزمون (float) یا تعداد آن‌ها (int) تنظیم کنید. همچنین اگر قصد بُر زدن مجموعه را دارید می‌توانید آرگومان shuffle را True کنید.

```
1 | from sklearn.model_selection import train_test_split
2 |
3 | X_train, X_test, y_train, y_test = train_test_split(X, y, test_size=0.2, shuffle
```

توجه داشته باشید که با کد بالا، مجموعه داده به دو بخش مجموعه‌های آموزش و آزمون تقسیم شد.

مصورسازی داده

برای استفاده از کتابخانه‌ی متپلات، رابط (interface) اصلی آن که pyplot نام دارد را به شکل زیر import می‌کنیم.


```

1 | import matplotlib.pyplot as plt
2 | import numpy as np
3 | np.random.seed(1400)

```

همچنین در صورت اجرای برنامه در نتبوک ژوپیتِر دستور `%matplotlib inline` را در ادامه قرار می‌دهیم تا خروجی نمودارهایی که رسم می‌کنیم به شکل عکس داخل نتبوک رسم شود (در اسکریپت پایتون می‌توانیم از تابع `plt.show` برای نمایش خروجی پس از رسم شکل و در پایتون تعاملی از `%matplotlib` در ابتدای اجرا برای تنظیم نمایش استفاده کنیم).

```

1 | %matplotlib inline

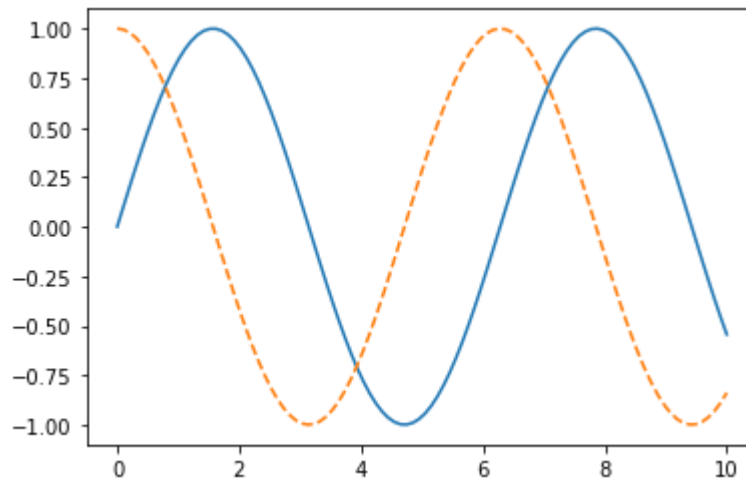
```

حال با اجرای کد زیر، اولین نمودارمان را رسم می‌کنیم.

```

1 | x = np.linspace(0, 10, 100)
2 | plt.plot(x, np.sin(x), linestyle='solid')
3 | plt.plot(x, np.cos(x), linestyle='dashed');

```


همان‌طور که در شکل حاصل می‌بینید، مقدار دو تابع مثلثاتی سینوس و کسینوس را برای مقادیر بین ۰ تا ۱۰ در یک صفحه‌ی مختصات رسم کرده‌ایم. در ادامه با نحوه‌ی ساخت شکل‌هایی از این دست آشنا می‌شویم.

رسم نمودار میله‌ای با رابط پانداز

رابط پانداز برای ساده‌تر کردن رسم نمودارها طراحی شده است و به کمک آن مستقیماً می‌توانید بر روی دیتافریم، توابع رسم مورد نیاز خود را صدا بزنید.

▼ تبدیل مجموعه‌داده شهر تبریز به دیتافریم

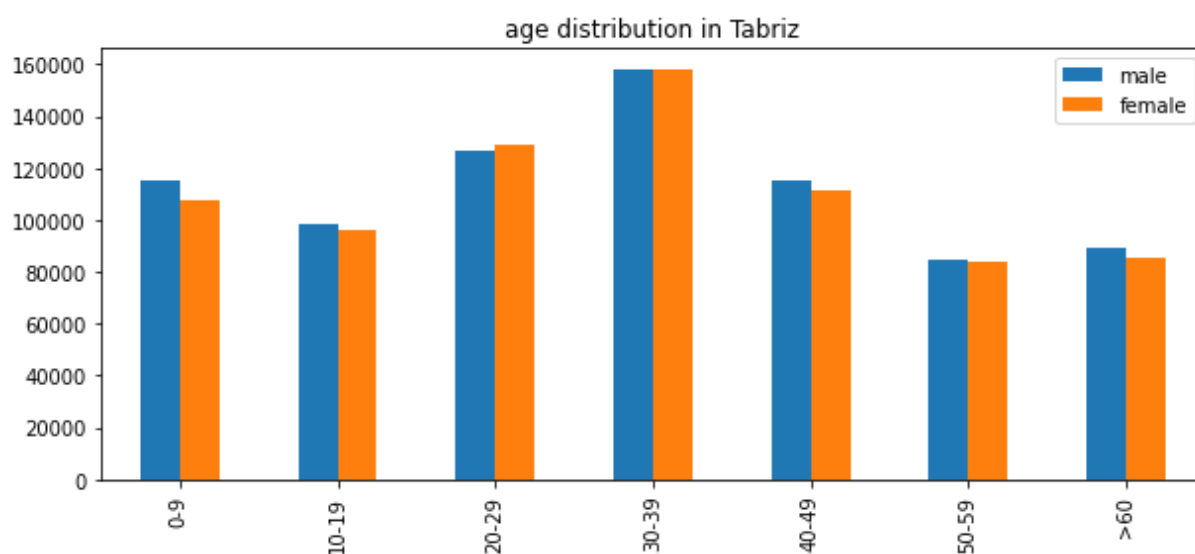
ابتدا داده‌های شهر تبریز را به یک دیکشنری تبدیل می‌کنیم؛ سپس با این دیکشنری، یک دیتافریم می‌سازیم:

```
1 import pandas as pd
2
3 ages = ['0-9', '10-19', '20-29', '30-39', '40-49', '50-59', '>60']
4 data = {'male': [115165, 98484, 126469, 157612, 115085, 84919, 88927],
5         'female': [107770, 96027, 129288, 158169, 111618, 83929, 85231]}
6 df = pd.DataFrame(data, index = ages)
7 df
```

	male	female
0-9	115165	107770
10-19	98484	96027
20-29	126469	129288
30-39	157612	158169
40-49	115085	111618
50-59	84919	83929
>60	88927	85231

در این قسمت، مجموعه داده‌ی جمعیتی ما در قالب دیتافریم ذخیره شده است و می‌خواهیم نمودار میله‌ای را به تفکیک جنسیت رسم کنیم.

```
1 fig , ax = plt.subplots(figsize = (10,4))
2 df.plot(ax = ax, kind = 'bar')
3 ax.set_title("age distribution in Tabriz");
```


این نمودار، نمودار میله‌ای گروهی (Grouped Bar Plot) نام دارد که در آن میله‌ها از صفر شروع شده‌اند.

ارزیابی

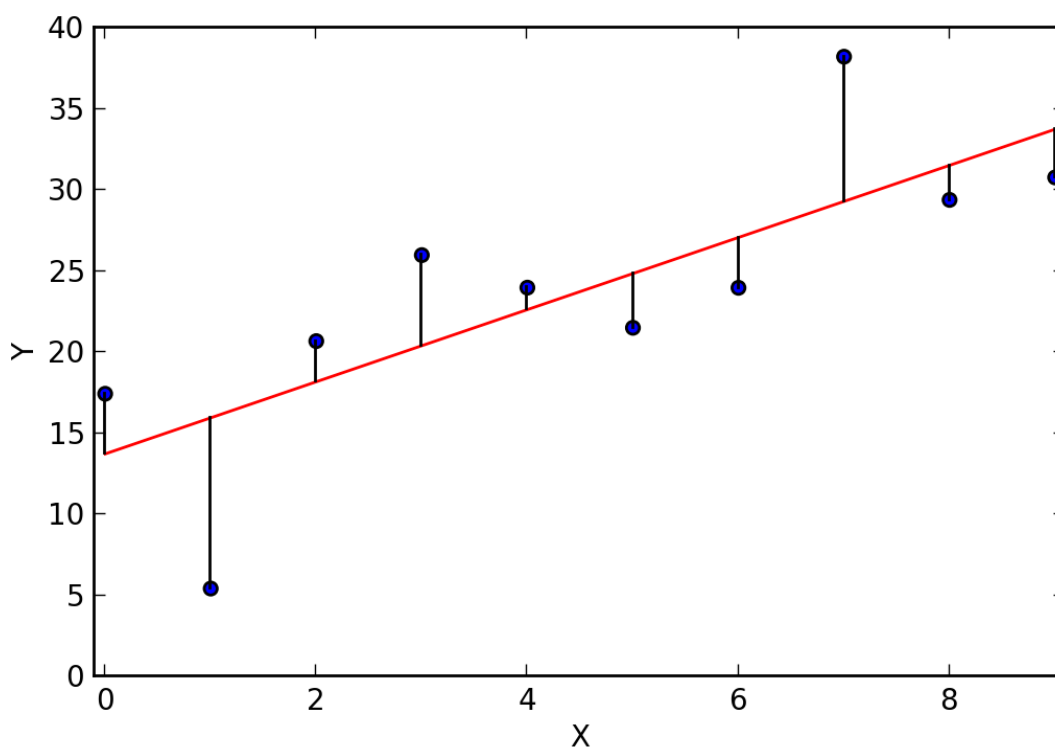
معیار Mean Absolute Error (MAE)

در معیار میانگین خطای مطلق، ابتدا قدر مطلق اختلاف تمام مقادیر پیش‌بینی‌شده با مقادیر واقعی حساب شده و پس از جمع کردن تمام مقادیر خطا، با تقسیم بر تعداد مشاهدات، میانگین گرفته می‌شود. برای فهم بهتر به فرمول زیر توجه فرمایید:

فرمول ۱

$$MAE = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n |y_i - \hat{y}_i|$$

در این فرمول n تعداد داده‌ها یا مشاهدات، y_i مقدار داده واقعی i ام و \hat{y}_i مقدار داده پیش‌بینی شده i ام می‌باشد.

همانطور که مشاهده می‌شود، فاصله‌ی بین هر نقطه داده واقعی با داده پیش‌بینی شده حساب شده و در آخر تمام این فواصل با هم جمع و تقسیم بر تعداد نقاط داده (در این مثال ۱۰) می‌شود.

مثال این معیار با استفاده از کتابخانه `scikit-learn` در زیر آورده شده است:

```
1 | from sklearn.metrics import mean_absolute_error
2 | y_true = [3, -0.5, 2, 7]
3 | y_pred = [2.5, 0.0, 2, 8]
4 | mean_absolute_error(y_true, y_pred)
```

0.5

معيار Mean Squared Error (MSE)

معيار MSE شباهت بسيار زيادي به معيار MAE دارد. اما به جاي قدرمطلق گرفتن فاصله بين دو نمونه، مجذور (توان دوم) فاصله بين دو نمونه را اندازه گيري مي کند. فرمول اين معيار در زير آورده شده است.

فرمول ۲

$$MSE = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (y_i - \hat{y}_i)^2$$

در اين فرمول n تعداد داده ها يا مشاهدات، y_i مقدار داده واقعي i ام و \hat{y}_i مقدار داده پيش بيني شده i ام مي باشد.

معيار MAE نسبتاً به داده هاي پرت مقاوم است؛ به اين معني كه هنگام وجود داده هاي پرت، اين معيار نسبت به MSE مقدار خطاي كم تري را نشان مي دهد. زيرا در صورت وجود داده ي پرت، به دليل به توان رسيدن ميزان اختلاف مقدار واقعي و پيش بيني شده، معيار MSE مقدار خطاي زياد تري را به ما نشان مي دهد.

در مثال زير با استفاده از `scikit-learn` به محاسبه اين معيار پرداخته ايم:

```
1 | from sklearn.metrics import mean_squared_error
2 | y_true = [3, -0.5, 2, 7]
3 | y_pred = [2.5, 0.0, 2, 8]
4 | mean_squared_error(y_true, y_pred)
```

0.375

معيار Root Mean Squared Error (RMSE)

با جذر گرفتن از MSE، معيار RMSE به دست مي آيد. يكي از مزيت هاي استفاده از معيار RMSE اين است كه واحد اندازه گيري داده ها با اين معيار يکسان مي باشد. به طور مثال اگر واحد اندازه گيري داده ها متر

باشد، پس به دست آوردن معیار MSE، به متر مربع تبدیل شده و با گرفتن جذر، دوباره به متر تبدیل می‌شود. در نتیجه فرمول این معیار به شکل زیر خواهد بود:

فرمول ۳

$$RMSE = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (y_{pred,i} - y_i)^2}{n}}$$

معیار R Squared (R2)

این معیار، عملکرد مدل ما را با عددی بین ۰ و ۱ نشان می‌دهد و با معیارهای پیشین تقریباً متفاوت است. به فرمول زیر توجه کنید:

فرمول ۴

$$R^2 = 1 - \frac{SS_{Regression}}{SS_{Total}} = 1 - \frac{\sum_i (y_i - \hat{y}_i)^2}{\sum_i (y_i - \bar{y}_i)^2}$$

این معیار نیز در scikit-learn قابل دسترسی است.

```
1 | from sklearn.metrics import r2_score
2 | y_true = [3, -0.5, 2, 7]
3 | y_pred = [2.5, 0.0, 2, 8]
4 | r2_score(y_true, y_pred)
```

0.9486081370449679

برگرفته از کوئرا کالجهای ماشین لرنینگ ۱ و ماشین لرنینگ ۲